

777.

**ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ**

z dnia 21 października 1932 r.

**w sprawie obniżenia kosztów administracji
komunalnej.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Właściwe organa związków komunalnych powezmą w terminie dni 60, od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, potrzebne decyzje w tym kierunku, aby koszty administracji ogólnej związków komunalnych (dział I preliminarza budżetowego), jak również koszty administracji przedsiębiorstw komunalnych były obniżone w roku budżetowym 1932/33, w porównaniu z faktycznymi kosztami administracji, poniesionymi w roku 1930/31.

2. Obniżenie kosztów administracji ogólnej na rok 1932/33 w stosunku do faktycznych wydatków na ten cel w r. 1930/31 winno co najmniej wynosić:

- a) w m. st. Warszawie oraz w wojewódzkich związkach komunalnych poznańskim i pomorskim — 20%,
- b) w gminach miejskich, liczących powyżej 5.000 mieszkańców i w powiatowych związkach komunalnych — 25%,
- c) w gminach miejskich, liczących do 5.000 mieszkańców i w gminach wiejskich — 20%.

3. Obniżenie kosztów administracji przedsiębiorstw komunalnych na rok 1932/33 w stosunku do faktycznych wydatków na ten cel w roku 1930/31 winno wynosić co najmniej 20%.

4. Koszty administracji ogólnej oraz koszty administracji przedsiębiorstw powinny być w latach 1933/34 i 1934/35 obniżone co najmniej o dalsze 5%.

Art. 2. 1. W celu postawienia wniosków co do ewentualnego obniżenia kosztów administracji ogólnej i kosztów administracji przedsiębiorstw komunalnych w poszczególnych związkach komunalnych ponad określone w art. 1 granice minimalne oraz co do ewentualnego obniżenia kosztów administracji działów specjalnych powołuje się komisje oszczędnościowe, a to: wojewódzkie komisje oszczędnościowe, działające w odniesieniu do tych związków komunalnych, których budżety podlegają zatwierdzeniu wojewody i powiatowe komisje oszczędnościowe, działające w odniesieniu do tych związków komunalnych, których budżety podlegają zatwierdzeniu wydziału powiatowego; osobna komisja oszczędnościowa będzie powołana dla m. st. Warszawy, osobne zaś dla wojewódzkich związków komunalnych poznańskiego i pomorskiego.

2. W skład komisji oszczędnościowej dla m. st. Warszawy wchodzi: przewodniczący, powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, po jednym przedstawicielu Ministerstw: Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Komunikacji, po dwóch przedstawicieli Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Izby Rzemieślniczej, wyznaczonych przez te Izby, wreszcie dwóch przedstawicieli płatników podatków, powołanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu — jeden z pośród płatników podatku od nieruchomości, drugi zaś z pośród płatników podatku od lokali.

3. W skład komisji oszczędnościowych dla wojewódzkich związków komunalnych poznańskiego i pomorskiego wchodzi: przewodniczący, powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, jeden delegat wojewody, jeden delegat Izby Skarbowej i po dwóch przedstawicieli płatników podatków, delegowanych przez Izbę Rolniczą oraz Izbę Przemysłowo-Handlową.

4. W skład wojewódzkich komisji oszczędnościowych, powołanych do działania w stosunku do tych związków komunalnych, których budżety podlegają zatwierdzeniu wojewody, wchodzi: przewodniczący, powołany przez Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, czterech przedstawicieli płatników podatków, powołanych przez wydział wojewódzki, jeden delegat wojewody, oraz jeden przedstawiciel Izby Skarbowej.

5. W skład powiatowych komisji oszczędnościowych wchodzi: przewodniczący, powołany przez wojewodę, jeden przedstawiciel urzędu skarbowego i trzech przedstawicieli płatników podatków, powołanych przez wydział powiatowy.

6. Komisjom oszczędnościowym dostarczą związki komunalne i władze nadzorcze wszelkich potrzebnych materiałów i informacji. Ponadto komisje oszczędnościowe mogą badać gospodarkę związków komunalnych na miejscu przez swoich delegatów, oraz posługiwać się pomocą rzeczoznawców.

7. Członkowie komisji, będący urzędnikami państwowymi, pełnią funkcje jako swoje obowiązki urzędowe i mają prawo do zwrotu kosztów podróży i diet według obowiązujących przepisów. Członkowie komisji, wymienionych w ust. 2, 3 i 4, niepozostający na służbie państwowej, pełnią swoje funkcje bezpłatnie i mają prawo jedynie do zwrotu kosztów podróży i diet przy analogicznym zastosowaniu przepisów, przyjętych dla urzędników państwowych VI stopnia służbowego. Członkowie komisji, wymienionych w ust. 5, niepozostający na służbie państwowej, pełnią swoje funkcje także bezpłatnie i mają jedynie prawo do zwrotu kosztów podróży i diet przy analogicznym zastosowaniu przepisów dotyczących członków wydziałów powiatowych.

8. Sposób powołania komisji oszczędnościowych oraz tryb i sposób wykonywania przez nie funkcji ustala Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

9. Koszty, związane z funkcjonowaniem komisji, ponoszą właściwe związki komunalne, których prace komisji bezpośrednio dotyczą. O wysokości kosztów orzeka władza nadzorcza.

10. Okresem urzędowania komisji oszczędnościowych jest rok budżetowy 1932/33. Poza ten okres może być przedłużone urzędowanie komisji, o ile władza nadzorcza nad związkami komunalnymi, dla których komisja została powołana, uzna to za wskazane, w związku z czym zawiadomi o tem przewodniczącego komisji i zainteresowany związek komunalny.

Art. 3. Na podstawie wniosków, przedstawionych przez komisję oszczędnościową, władza nadzorcza po wysłuchaniu opinii zainteresowanego związku komunalnego orzeknie, jakie środki mają być przedsięwzięte w celu obniżenia kosztów administracji.

Art. 4. 1. Za koszty administracji działów specjalnych w rozumieniu przepisów niniejszego rozporządzenia uważać należy wydatki osobowe i rzeczowe, ponoszone na zarząd poszczególnych działów pracy związku komunalnego, objętych budżetem administracyjnym poza działem administracji ogólnej, oraz na zarząd zakładów użyteczności publicznej i innych urzędów, dla których sporządzane są specjalne budżety.

2. Za koszty administracji przedsiębiorstw w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważać należy wszelkie wydatki przedsiębiorstw ponoszone w związku z wynagrodzeniem członków zarządu, dyrektorów, wicedyrektorów, kierowników działów i ich zastępców, personelu biurowego (kancelaryjnego), inkasowego, gospodarczego (intendenty) i służby, oraz wszelkie wydatki na utrzymanie i konserwację pomieszczeń i urzędów biurowych, jak również wszelkie wydatki kancelaryjne, reprezentacyjne, na utrzymanie środków osobowej lokomocji i wydatki na przejazdy, podróże i diety.

Art. 5. 1. W czasie do dnia 1 kwietnia 1935 r. zabrania się związkom komunalnym:

- a) tworzenia nowych etatów służbowych w dziale administracji ogólnej;
- b) wznoszenia nowych lub gruntownego przebudowywania istniejących budynków administracyjnych;
- c) pomnażania środków lokomocji dla celów administracyjnych.

2. W czasie, o którym mowa w ust. 1, tworzenie nowych etatów i podnoszenie pborów pracowników w zakresie administracji działów specjalnych może nastąpić jedynie za każdorazowym zezwoleniem władzy nadzorczej.

Art. 6. Na okres czasu do dnia 1 kwietnia 1935 r. zawieszają się moc obowiązującą § 9, § 13 ust. 2 i § 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunal-

nych do uposażenia funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 118, poz. 1073).

Art. 7. 1. Delegatów rządowych, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 grudnia 1924 r. o ustanawianiu delegatów rządowych przy poszczególnych samorządach i innych związkach prawno-publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 1002) mianuje dla związków komunalnych Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

2. Na żądanie delegata rządowego, związek komunalny ma obowiązek przedstawiać mu do wiadomości — przed wprowadzeniem w życie — akty (uchwały, zarządzenia, umowy i t. d.), które spowodują wydatki z funduszy związku komunalnego, oraz oznaczone przez delegata same wydatki, przed ich skutecznieniem. Delegat ma prawo wstrzymać wprowadzenie w życie wymienionych aktów i skutecznienie wydatków, jeżeli uzna, że wydatki:

- a) nie są przewidziane w budżecie lub są niezgodne z obowiązującymi przepisami o gospodarce związku komunalnego;
- b) aczkolwiek przewidziane budżetem, nie znajdują pokrycia w faktycznych dochodach związku komunalnego.

3. Delegat rządowy oprócz uprawnień, które mu przysługują w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 1002) oraz w myśl ustępu poprzedniego niniejszego artykułu ma prawo:

- a) stawiać wnioski do decyzji władzy nadzorczej, zmierzające do obniżenia kosztów administracji w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) przedstawiać właściwym organom komunalnym projekty reorganizacji lub skasowania poszczególnych działów pracy ze względów racjonalności gospodarczej.

4. Związek komunalny jest obowiązany dostarczyć delegatowi rządowemu, na jego żądanie, personelu pomocniczego, odpowiednich pomieszczeń, oraz znajdujących się w dyspozycji związku innych środków rzeczowych, niezbędnych do wykonania jego zadań. O rozmiarze potrzeby w tym względzie rozstrzyga w razie sporu Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 8. Za władzę nadzorczą w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego należy uważać władzę, powołaną do zatwierdzenia budżetu danego związku komunalnego.

Art. 9. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym

obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Filsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

778.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 21 października 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 504) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniami Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 641), z dnia 24 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 179) i z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu własności władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) wprowadza się następujące zmiany:

1) Tytuł otrzymuje następujące brzmienie:
„Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów niestanowiących własności Państwa”;

2) w ustępie 2 art. 1 po liczbie „6” wstawia się liczbę „6a”;

3) pkt. b i c art. 2 otrzymują następujące brzmienie:

„b) jeżeli wzamian gruntu, który ma być wyłączony z pod uprawy leśnej, zostanie zalesiony przynajmniej taki sam obszar innych użytków;

c) przy regulowaniu ustroju rolnego, a mianowicie: scalaniu gruntów, zamianie gruntów przy scaleniu, zamianie zastępującej scalenie, likwidacji służebności, zamianie gruntów przy likwidacji służebności, podziale wspólnot, parcelacji i osadnictwie”;

4) w art. 2 dodaje się ustępy 3 i 4 następującej treści:

„Dokonanie zmiany rodzaju użytkowania, zezwolonej na podstawie pkt. b niniejszego artykułu, może nastąpić dopiero po upływie 3 lat od chwili zalesienia innych użytków oraz po stwierdzeniu przez właściwą władzę, że nowopowstałe drzewostany wykazują w dostatecznej mierze zdolność do dalszego wzrostu.

W stosunku do lasów i gruntów leśnych, podlegających obowiązkowi parcelacji na mocy przepisów o wykonaniu reformy rolnej, zezwolenie przewidziane w ust. 1 niniejszego artykułu zastępuje decyzja władzy, zezwalająca na parcelację tych gruntów.”;

5) po art. 6 dodaje się art. 6a następującej treści:

„Art. 6a. Jeżeli zalesienie gruntu leśnego zostanie przez właściwą władzę uznane za niemożliwe bez zmiany warunków przyrodniczych tego gruntu, właściwa władza może na wniosek właściciela zwolnić ten grunt na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia.”;

6) ust. 1 art. 7 otrzymuje następujące brzmienie:

„W razie sztucznego zalesienia gruntów, niebędących gruntami leśnymi, a uznanych przez właściwą władzę za więcej nadające się w danych warunkach do uprawy leśnej, zalesione grunty wolne są od państwowych podatków gruntowych i opartych na nich danin samorządowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.”;

7) art. 8 otrzymuje następujące brzmienie:

„Wszystkie lasy winny być zagospodarowane według planu urządzenia gospodarstwa leśnego.

Postanowienie to nie dotyczy lasów nieuznanych za ochronne i nieobciążonych służebnościami o obszarze mniejszym niż 30 ha, w województwach zaś nowogrodzkim, poleskim, wileńskim i wołyńskim oraz powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim w województwie białostockim mniejszym niż 50 ha, — bez względu na to, czy są to lasy o powierzchni ciągłej, czy też składają się one z odosobnionych kompleksów, należących do tego samego właściciela, z których każ-